~it(ul)o. Homo, kiu ~is sin mem sen ~isto; aŭtodidakto. Prl~a. Rilata al la ~ado, pedagogia: pri~a metodo, programo; pri~a seĝo Z (katedro pri pedagogio).

*Instrukcio. Tuto de la ordonoj k klarigoj, ordinare donitaj de superulo al subulo, pri agmaniero aŭ konduko de afero: sekvi la ~on de la ĉefo; baldaŭ aperos la ~o pri la aplikado de liu nova leĝo; doni al ambasadoro sekretan ~on. Kp dihekto 2, konsilo.

Instrumento. Fabrikata objekto, speciale destinita por fari ian agon aŭ laboron: hirurgiaj, terkulturaj, muzikaj ~oj; blov~o (muzikilo, en kiu sonoro estas produktata per blovado); kord~o (muzikilo, en kiu sonoro estas produktata per vibrado de kordoj); frap~o (muzikilo, en kiu sonoro estas produktata per frapado). Kp aparato, maŝino, ILO.

- * Insulo. Terparto, ĉiuflanke ĉirkaŭata de akvo. ~aro. Grupo da ~oj; arkipelago. ~ano. Loĝanto de ~o. Duon~o. Terparto ĉirkaŭata de akvo escepte de unu flanko, per kiu ĝi kuniĝas kun la kontinento: la itala duon~o.
- *Insulti (tr). Maldece agi kontraŭ iu per ofendaj paroloj: li koleras k ~as; kiam pasanlo jam trinkis, li la puton ~as Z; la patrino sin ~as, ke ŝi ne volas labori Z; ŝia patrino ~is ŝin, kial (demandante kial) ŝi revenis tiel malfrue Z; re rapidu ~i, volu aŭskulti Z. Kp ofendo Mallaŭdo, kolu aŭskulti Z. Kp ofendo mallaŭdo, kial aŭskulti Z. kp ofendo per kiuj oni ~as: superŝuti, superfeti iun per ~oj Z; ~aj paroloj; ~o ne algluiĝas Z (Vd Vangofraro). ~(It) aĵo. Io aŭ iu, kiun oni ~as: ni fariĝis mokalaĵo k ~aĵo por niaj ĉirkaŭanloj Z. ~ema Z. Volonte ~anta.

intajlo ♥. Gliptikaĵo kun konkava gravuro. Vd (EN)TAJLO, KAMEO.

integra. Materie tute kompleta; el kiu oni forprenis neniun parton: ~a kvanto, sumo, liverajo; konservi la ~econ de la lando; la ~eco de deponajo.

integri (tr) Δ . Fiksi la integralon de la diferencialo: $\sim$ i funkcion. Vd diferencii, INTEGRALO.

integralo Z A. Neapartigebla, nedividebla tuto. Vd diferencialo, diferencii, integri.

Intelekto. Kapablo pensi k kompreni: homo estas animalo naturdotita je ~o; la bestoj posedas ian specon de ~o; la internacia vorto ~o devenas de du latinaj vortoj, kiuj signifas elekti inter. Kp inteligenteco, menso, spirito, racio, saĝo, prudento, sagaco. ~a. Rilata al ~o: la ~aj kapabloj, fortoj; homo havas ne nur korpajn sed ankaŭ ~ajn bezonojn; ~aj molivoj (kontraste al la sentaj); malgranda aspekte, sed granda ~e². ~ulo². Homo, kiu sin okupas k interesiĝas pri ~aj aferoj, kiu precipe laboras per ~o.

Inteligenta. Facile komprenanta k vigle pensanta: ~a infano, lernanto, servisto; li ne estas tre ~a rilate al sia aĝo; (I) ~aj rigardoj, respondoj. Kp SAĜA, SAGACA, PRUDENTA, SPRITA. ~eco. Kapablo facile kompreni k vigle pensi: plenumi sian taskon kun ~eco; havi grandan ~econ pri la negoco; tiuj plej altaj reprezentantoj de la monda ~eco.

*Intenci (tr). Konscie k klare ekvoli fari ion en nedifinita tempo : ~i fari ion ₹; li ~is plibonigi sian konduton, sed lia volo estas tro malforta; ~i malbonon Z. malicon Z, ian friponaĵon; jam de longe mi ~as viziti vin, sed mi nescias, ĉu mi povos dum tiu ĉi monalo. Kp celi, plani, PROJEKTI, VOLI, PROPONI AL SI. ~0. Konscia movo de la volo celanta ion : ~o en la koro de homo estas profunda akvo, sed homo saĝa ĝin elĉerpos Z; havi Z, prepari Z bonajn, malbonfarajn ~ojn Z; ~oj fortikiĝas per konsilo Z; malkaŝi sian ~on al amiko; estas for de mi tia ~o. ~a. Konscie volita : tio estas ~a mallertaĵo ; ∼a fuŝado ; bon∼a sed vana klopodo; tut~e mi parolas laŭte. Sen~a. Nekonscie, nevole farita: sen~a mortigo; mi devas ŝajni sen∼a Z (aganta sen∼e); pardonu, ke mi puŝis vin, ĉar mi tion faris tute sen~e.

Intendanto. 1 Persono komisiita por mastrumi domon, bienon de riculo aŭ nobelo: ~o de la princa palaco. 2 Oficisto direktanta gravajn publikajn servojn: militista ~o (komisiita por provizado k administrado de la vivrimedoj por armeo); ~ino ĉe la ministrejo por higieno; fabrika ~ino (zorganta la higienon de laboristoj k de iliaj infanoj).

Intensa. Karakterizas ion, kies efiko estas altgrade energia: ~a malvarmo,